

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3076

гр. Варна, 16.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Галина Чавдарова
Диана К. Стоянова

като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно частно гражданско дело № 20223100501641 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.274 вр.чл.390 ГПК.

Образувано е по частна жалба на ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС ЕООД, ЕИК 103307009, Варна, чрез адв.К.Д. от ВАК срещу определение №6780/23.06.2022г., постановено по ЧГД №7938/2022г. на ВРС, 34 състав, с което съдът е оставил без уважение молба на ищеца в производството за допускане обезпечение на бъдещ иск чрез запор на банкови сметки на РСС-17 ЕООД, ЕИК 204902480, Варна, представлявано от Р. Н. Ив. и на Р. Н. Ив., ЕГН *****, Варна.

Твърди се, че постановеното определение за отказ да бъде допуснато обезпечението и изложените за това мотиви, са неправилни и незаконосъобразно. Претендира се отмяна на определението е вместо това уважаване на молбата с допускане на исканото обезпечение чрез запор върху банкови сметки на ответното дружество и на физическото лице Р.И. в посочени банки: ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ АД, БАНКА ДСК АД, РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ ЕАД, УНИКРЕДИТ БУЛБАНК АД, ТЕКСИМ БАНК АД, ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД, АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА АД, ИНВЕСТБАНК АД, ПРОКРЕДИТБАНК /БЪЛГАРИЯ/АД, СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК АД, ТБ“Д БАНК“АД.

В жалбата се сочи, че единствената причина за отхвърляне на молбата е приетата от съда недопустимост на иска поради констатираното противоречие между обстоятелствена част и петитум /поради разминаване в размера на предявените претенции/ - твърдят се непогасени задължения в размер на 6 883.05 лева, а се претендира сумата от 8 307.82 лева. В действителност молителят излага, че била допусната техническа грешка при посочване размера на претенцията от 6 883.05 лева, което сочи не на недопустимост на иска, а на неоснователност за горницата над заявеното. Поддържат се изложените в молбата по чл.390 ГПК факти и обстоятелства, а именно, че е налице сключен договор за наем на магазин в гр.Варна, ул.Христо Ботев №18Б, с площ от 44.31 кв.м., в комплекс Фулмакс център, тяло пет, първо ниво, между Експрес Гаранцион Комерс ЕООД като наемодател и РСС-17 ЕООД,

като наемател. Твърди се, че ответниците, вкл.Р.И., са поели солидарно задължение да изплатят наемна цена от 739.44 лева месечно и консумативни разноски, до пето число на месеца. Претендираните суми са посочени като основание, размер и период на начисляване, до общия размер от 6 883.05 лева, при сбор на посочените задължения от 8 307.82 лева. Твърди се, че са налице всички основания за допускане на обезпечение, поради което се претендира отмяна на определението на ВРС за отхвърляне на искането по чл.390 ГПК.

При преценка допустимостта на производството съдът констатира, че жалбата е подадена от легитимираната страна – молител в производството по чл.390 ГПК, чрез редовно упълномощения проц.представител, срещу подлежащ на обжалване акт, в преклузивния срок.

Разгледана по същество съдът намира частната жалба за **неоснователна**, поради следното:

Производството пред ВРС е било образувано по молба с правно основание чл.390 ГПК, подадена от ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС ЕООД, за допускане обезпечение на бъдещ иск на молителя срещу РСС-17 ЕООД, Варна и Р. Н. Ив. от гр.Варна, за осъждане на ответниците солидарно да заплатят на ищеца суми, представляващи задължения по договор за наем на търговски обект – зоомагазин, находящ се в гр.Варна, ул.Христо Ботев №18Б, с площ от 44.31 кв.м., в комплекс Фулмакс център, тяло пет, първо ниво, а именно сбор от незаплатена месечна наемна цена и консумативни разноски, за периода от 01.11.2019г. до 28.02.2021г., в общ размер от 6 883.05 лева /посочени в обстоятелствената част на молбата/, а в петутима претенциите са индивидуализирани поотделно по пера и месеци до размера от 8 307.82 лева, ведно със законните лихви от предявяване на иска до окончателното изплащане на дълга. Поискано е обезпечаване на претенцията чрез заповест за изземване на банкови сметки на ответното дружество и на физическото лице, солидарно задължено по договора за наем, в посочени изрично банки в РБ.

С определението, предмет на обжалване, съдът е отхвърлил изцяло искането поради констатирано противоречие между размера на претенцията, посочен в обстоятелствената част и в петитума на иска като приел, че нередовността на бъдещата претенция сочи на недопустимост на иска, а съдът не разполага в производството по чл.390 ГПК с правомощие по чл.129 ГПК.

Настоящият състав намира определението за **правилно**, поради следното: За да допусне обезпечение съдът следи за допустимостта на бъдещия иск, неговата вероятна основателност /въз основа на приложените доказателства/, нуждата от обезпечение и съответствието на предложената мярка с целените от обезпечението правни последици. В случая, молбата за допускане на обезпечение е формално редовна, тъй като молителят е посочил обезпечителна мярка и цена на бъдещия иск съгласно чл.395 ГПК. Същевременно, за да прецени допустимостта на иска съдът следва да извърши проверката по чл.127 ГПК относно изложените в молбата факти и обстоятелства и формулирания петитум. При констатирано противоречие между обстоятелствена част и петитум на иска, исковата молба е нередовна, което обуславя недопустимост на исковото производство, неотстранимо в производството по обезпечаване. Този порок на исковата молба не е отстранен и пред въззивната инстанция с частната жалба. Напротив, отново е възпроизведено разминаването в размера на исковата претенция, същата предмет на преценка досежно обезпечителния интерес, съответно за размера, до който следва да бъде допуснат заповест. Ограниченията в обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269 ГПК, не се прилагат в производството по частна жалба. Съдът следва да провери всички правно релевантни факти и да прецени доказателствата, събрани пред първата инстанция, представените с частната жалба и събраните от него, въз основа да се произнесе по същество на въпроса, включен в предмета на производството, в случая по обезпечаването на бъдещия иск.

Подробно изложените в молбата факти и обстоятелства съдът намира, че позволяват

да се изведе основанието на претенцията по чл.232, ал.2 ЗЗД вр.чл.79 ГПК /присъждане на дължим наем и консумативни разноски, основани на договор за наем/, но по отношение на нейния размер /общо 8 307.84 лева - сбор от отделните претенции, а посочен 6 883.05 лева/ не е налице яснота. Редовността на исковата молба е предпоставка за допускане на обезпечението, въпреки редовността на самата молба по чл.390 ГПК. В последната се сочи обща сума, до която следва да бъде допуснато обезпечението от 6883.05 лева, която сума не съответства на посоченото в петитума в размер на 8307.82 лева, а освен това е налице препращане към таблица на задълженията /към приложените доказателства/, в която са налице данни за редуциране на задължението до размера от 6883.05 лева. В обстоятелствената част на молбата не са налице твърдения, които обосновават сумата, съотв. извършеното препращане към таблицата. С частната жалба това несъответствие не е отстранено, поради което въззивният съд достига до идентични на първата инстанция извод за нередовност на исковете, по които е поискано обезпечаване. Налице е пряко обуславяне на обезпечението от констатирания недостатък, тъй като съдът не може да извърши преценка до какъв размер следва да допусне заповест за спиране на банковите сметки: до този по формулираните поотделно претенции или до посочената сборна сума на претенциите. С оглед на изложеното, независимо от наличието на останалите предпоставки за допускане на обезпечението, същото следва да бъде отказано.

Поради идентични на първата инстанция изводи, определението на РС следва да бъде потвърдено.

Въз основа на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №6780/23.06.2022г., постановено по ЧГД №7938/2022г. по описа на ВРС, 34 състав, с което е отхвърлена молба на ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС ЕООД за допускане обезпечение на бъдещ иск на молителя срещу РС-17 ЕООД и Р. Н. Ив., явяващи се солидарни длъжници по договор за наем на търговски обект от 01.12.2018г., ЧРЕЗ ЗАПОР на банкови сметки на ответниците РС-17 ЕООД, ЕИК 204902480, Варна, представлявано от Р. Н. Ив. и на Р. Н. Ив., ЕГН *****, Варна,

в следните банки: ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ АД, БАНКА ДСК АД, РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ ЕАД, УНИКРЕДИТ БУЛБАНК АД, ТЕКСИМ БАНК АД, ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД, АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА АД, ИНВЕСТБАНК АД, ПРОКРЕДИТБАНК /БЪЛГАРИЯ/АД, СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК АД, ТБ“Д БАНК“АД.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____